

עת"א 13441/06/22 - מחמד חדוש נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 13441-06-22 חדוש(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט דרור ארד-אילון
עותרים	מחמד חדוש (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר הגיש עתירה נגד החלטת המשיב להעבירו לאגף 9, מן הטעם שיש באגף 'מסוכסכים', ולכן שחייו בסכנה אם יועבר. עתירתו נוסחה בדרך לא מספקת, ועל כן הוריתי למנות לו סניגור ציבורי.

בא כוחו הגיש עתירה מתוקנת, שבה הפנה לעתירה קודמת שהגיש העותר עת"א 58499-02-22 באותו עניין עצמו. במקביל הגיש בשם העותר "**בקשה דחופה!! לצו ביניים ולקיום דין דחוף**".

לאחר עיון בעתירה, בבקשה לצו מניעה ובתשובה הדחופה של המשיב, וכן בתיק עת"א 58499-02-22, מצאתי שלא מתקיים בסיס למתן צו מניעה זמני, עד לבירור העתירה.

צו מניעה נגד פעולתו של גורם שלטוני בגדר סמכויותיו ולקידום המטרות שהמחוקק הפקיד בידיו הוא סעד חריג. כך בכלל, וכך בפרט בהעדר הצבעה על ראיות המלמדות, שנפל פגם מובהק בשיקול דעתו. בעניין זה יש לשקול הן את סיכויי העתירה, את מאזן הנוחות ואת עמידתו של העותר בדרישות המחמירות ממי שמבקש סעד זמני, בטרם בירורה של זכותו הנטענת.

עיון בעתירה המתוקנת מעלה, שתיאור העובדות לוקה בחסר. ראשית, העתירה הקודמת מוזכרת באופן חלקי בלבד. העותר פירט את החלטת בית המשפט (כב' השופט גרינברג) להורות לקצין המודיעין להיפגש עמו כמעין חיזוק לטענתו. אולם הוא לא גילה את העובדה שבפגישתו עם קצין המודיעין ביום 18.5.22, סירב למסור את שמותיהם של 'המסוכסכים', ושייחם לכך קבע בית המשפט שם (כב' השופט עבאס) ביום 20.6.22, שהוא "**מסכל את האפשרות לבדוק את בקשתו**", ומשהתבקש העותר להודיע האם הוא עומד על עתירתו, נמנע מלהגיב וביום 14.7.22 נמחקה העתירה.

העתירה המקורית נכתבה על ידי העותר (ללא ייצוג) ביום 18.5.22, והוא היום בו נפגש העותר עם קצין המודיעין, ובעת שעתירתו הקודמת הייתה תלויה ועומדת. דבר מאלה לא הוזכר בעתירה. כך, בעת שהמשיב עשה מאמץ כן בהוראת בית המשפט בכדי לברר את טענת העותר שיש 'מסוכסכים' המסכנים אותו, ובעת שהעותר נמנע למסור את שמוטיהם כדי לברר את טענתו, מצא העותר לכתוב בעתירתו ש"שב"ס מסכן את החיים" והוסיף שהוא "מבקש למשוך בעתירה עד הסוף". כל זאת בלי להזכיר ולו ברמז שהוא מנהל עתירה מקבילה באותו עניין, ושבאותו יום פגש את קצין המודיעין כאמור. בזהירות הדרושה, מדובר בעזות מצח של ממש, ובוודאי שהתנהלות זו אינה עומדת בדרישת תום הלב ממי שמבקש מבית המשפט להורות על צו מניעה זמני בטרם בירור טענותיו.

יתירה מכך, משמונה לעותר סניגור ציבורי והוגשה עתירה מתוקנת, אזכור העתירה היה בבחינת **מגלה טפח ומכסה טפחיים**. שכן לא תוארה בעתירה המתוקנת התפתחותה לאחר הפגישה עם קצין המודיעין, ולא הייתה בה כל התייחסות לכך שעתירה זו נכתבה ביום הפגישה עם קצין המודיעין, ואף לא ניתן הסבר לקיומן של שתי עתירות חופפות במקביל.

לאור דברים אלה, ספק אם היה מקום לקבוע את העתירה בלוח זמנים דחוף, אולם משכך נקבע, היא תשמע במועד הקבוע.

בנסיבות רגילות, התנהלותו של עותר שאינו מגלה פרטים חיוניים שיש בהם כדי להוביל לדחיית בקשתו, מצדיקה הטלת הוצאות לטובת המשיב. אך בשל ייחודו של ההליך המתנהל בין אסיר לשירות בתי הסוהר, מצאתי שלא להידרש לשאלת ההוצאות.

ניתנה היום, כ"א אב תשפ"ב, 18 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.